

KENNETH SCOTT LATOURETTE IN MEMORIAM

K. S. Latourette er gått bort, 84 år gammel. Han omkom 26. desember 1968 ved en bilulykke i sin hjemby Oregon City, Oregon, USA.

Latourette var ubestridt vårt århundres lærdeste og mest produktive kirke- og misjonshistoriker, en fremragende kjenner av Øst-Asias kulturhistorie og en forgrunnsskikkelse i den kristne verdensmisjon og den økumeniske bevegelse. Men han var også noe mer, — en troens adelsmann, en av de ydmyke Gud gir nåde.

Latourette var baptist. Men i likhet med metodisten John R. Mott, som han samarbeidet med i mange år, tilhørte han først og fremst den universelle kirke. Det var *denne* kirke han tjente med usvikelig troskap hele sitt liv, og da først og fremst gjennom sin forsker- og lærergjerning.

Hans produksjon var enorm, — han utga i alt ca. 80 bøker, de fleste av kirke- og misjonshistorisk karakter, men også om østasiatiske folk og forhold, økumeniske spørsmål osv. Hans største og vel også best kjente verk er *A History of the Expansion of Christianity* (syv bind). Et annet ruvende verk, også dette med global orientering, er fremstillingen av kirkens historie i det 19. og 20. århundre, med titelen *Christianity in a Revolutionary Age* (seks bind). Nevnnes må også hans kirkehistorie *A History of Christianity* (ett bind), hvor — for første gang i en fremstilling av den alminnelige kirkehistorie — misjonssynspunktet for alvor slår igjennom, og hvor «utbredelsen» også kvantitativt får den plass den har krav på.

Av de mange hedersbevisninger Latourette mottok, var også — en enestående utmerkelse! — valget til president for The American Historical Association. Det foredrag han holdt da han

tiltrådde som president, hadde som tema «Det kristne historiens syn». Guds frelsesverk i Kristus er historiens midtpunkt og mening, hevder Latourette her; og som bærer av budskapet om denne begivenhet er misjonen den indre linje — den dype sammenheng — i verdens liv, i nasjonenes og kulturenes mangfoldighet.

Man kan selvfølgelig spørre om Latourettes arbeider nå også er historiske undersøkelser i den strengere, mer spesifikke betydning av dette uttrykk, — om de f. eks. ikke gir mer «stoff» enn «synspunkter». Dette spørsmål skal ikke drøftes her. Og heller ikke det spørsmål som så ofte stilles når det gjelder denne forsker, — hans «optimisme», hans tro på at kirken tross alle tilbakeslag er en kirke i vekst, en kirke i ekspansjon. Hva det siste angår, vil vi bare ha sagt at den optimisme han så ofte gir uttrykk for i sine bøker, er en *nådagens* optimisme, en *troens* optimisme.

Vi vil avslutte disse ord til minne om Latourette med å gjengi den karakteristikk Svein Hanssen-Bauer gir av ham i artikkelen «En amerikansk misjonsforsker med verdensry» (NOTM 1950), — en artikkel skrevet på grunnlag av inntrykk og studier gjennom ett års opphold ved Yale University Divinity School, hvor Latourette som kjent virket, og som tegner et fint portrett av mannen og hans livsgjerning (den gang ennå ikke avsluttet):

«Uttrykket «en god mann» går kanskje ikke om en verdenskjent forsker. Likevel er det neppe noe som bedre karakteriserer professor Kenneth Scott Latourette. En enkel godhet ligger over ansiktsdragene hans når han kommer inn i spisesalen på Yale Divinity School om morgenen, og det er en mild trofasthet over hans vennskap når han sitter omgitt av sine studenter på sine to små privatrøm i et av studenthusene, der han bor. Men det er også en indre enhet over hans livshistorie og en ubrutt disiplin bak hans storverk, som legger karakterens autoritet til fagmannens omfangsrike kunnskap.»

O. G. M.